

[Hølge Nielsen.]

sen, har måttet nøjes med en boligpolitik, der kunne samle et flertal. Derfor blev denne boligpolitik stærkt præget af bl. a. konservative synspunkter og vel ikke mindst — jeg har understreget det i mit manuskript — radikale synspunkter. Det er synspunkter, som i høj grad præger det oplæg, ministeren her er kommet med, og det er derfor, vi er bange. Vi er bange for, at de oplæg, der er kommet, skal have for stærk slagside over til de synspunkter, der måske har været afgørende for ministeren og for andre partier i denne sal. Kan vi få garantier for, at vore synspunkter vedrørende rentesikring, vedrørende boligsikring omkring ejerlejligheder og omkring byggeriets størrelse vil blive tilgodeset, ja, så ved ministeren, at vi er parat.

Poul Schlüter: På nuværende tidspunkt af denne debat bliver det vist nødvendigt at slå fast, at der ikke rigtig kan komme en frugtbar drøftelse ud af det, for det er, ligesom det ikke er lykkedes for de tre socialdemokratiske ordførere at tegne et alternativ til det forslag om en samlet løsning af vore økonomiske problemer, regeringen har lagt op til. Det kan jeg kun beklage, men det udelukker ikke mit håb om, at vi så i alt fald, når udvalgsforhandlingerne begynder, kan få fremlagt klare ønsker fra socialdemokratiets side om, på hvilken måde man ud fra det partis synspunkter ønsker at klare tingene igennem.

Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre på dette tidspunkt, og det er altså begrundet i skuffelsen over, at socialdemokratiet ikke har tegnet et modstykke, som det overhovedet er muligt at diskutere. Jeg er særlig skuffet over den forhenværende økonomiministers indlæg, for jeg synes, han ganske forsømte en analyse af vor almindelige økonomiske situation og forsømte at kaste blikket nogle år ind i fremtiden.

Jeg var glad for, at hr. Ivar Nørgaard supplerede sine bemærkninger i går om fonden, men klarhed skabte det nu stadig ikke.

Jeg har hæftet mig ved, at hr. J. O. Krag i forgårs i en tale i Folkets Hus har sagt, at det var en fejl ved regeringens tanker om en fond, at man ikke i de første 5 år ville udbetale så meget som én eneste øre af

denne fond til sociale formål. Det er et standpunkt, bevares, men hr. Ivar Nørgaards linje er jo en ganske anden. Hr. Ivar Nørgaard fremhævede i sin tale både i går og i dag, at man skulle samle en stor fond sammen, og hr. Ivar Nørgaard kritiserede, at regeringens oplæg gik ud på, at man forholdsvis hurtigt ville lade udbetalinger og indbetalinger til og fra fonden være lige store. Det er også et standpunkt, men det er et andet standpunkt end hr. J. O. Krags. Hr. J. O. Krags synspunkt i talen i forgårs var, at de indbetalte penge skulle udbetales med det samme, men hr. Ivar Nørgaard har stået i går og i dag her i tinget og hævdet, at det rigtige måtte være, at man først opsamlede en stor kapital også ud over den periode, regeringen har foreslået. Det efterlader megen forvirring og uklarhed om socialdemokratiets politik. Der er jo mange i denne debat, som har ført ordet på socialdemokratiets vegne, mange, der har talt under debatten for socialdemokratiet, men jeg kan ikke lade være med at sige: er der dog slet ingen i det parti, der også taler sammen, før de taler?

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Jeg føler trang til at spørge hr. Poul Schlüter, om han dog ikke hører, hvad der bliver sagt heroppefra. Når han nu står og siger, at der ikke er kommet forslag, og at vi ikke ønsker at være med i forhandling på en fornuftig måde, så vil jeg gerne have lov at spørge hr. Poul Schlüter, om han ikke er opmærksom på, at jeg har stået og talt heroppefra om, at man skal se ikke alene på udbudssiden på obligationsmarkedet, men også på muligheden for at få andre til at efterspørge. Der rejste jeg problemet om eventuelt at lade Hypotekbanken udbyde visse serier på det udenlandske marked, og jeg rejste problemet om, hvorvidt man kunne sige, at noget af den meget store kapital, der har tjent sig enormt rig i de sidste år, ikke også kunne sættes ind på obligationsmarkedet. Det er da forslag, konkrete ting, som jeg gerne vil være med til at drøfte. Så skal man lade være med at stå og sige, at vi ikke vil være med til at komme med nogen ting. Vi vil gerne være med i drøftelser, så lad os tage en åben forhandling om tingene, men ikke